ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 31.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ВТОРНИКЪ***, *20-го Апрѣля.* — **1848** — *Wilno.* ***WTOREK***, *20-go Kwietnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 14-го Апрѣля.

Въ дополненіи къ Высочайшему Приказу, отданному Марта 19-го дня, изображено:

,,Государь Императоръ, на бывшемъ сего числа смотрѣ Дивизіоновъ Полков: Лейбъ-Гвардіи Казачьяго и Атаманскаго Его Императорскаго Высочества Наслѣдника Цесаревича, при выступленіи оныхъ въ походъ, изволилъ найти Дивизіоны сіи въ превосходномъ порядкѣ и въ отличномъ устройствѣ. Относя сіе, равно какъ и успѣшное приготовленіе оныхъ для выступленія, къ неусыпной заботливости и попеченію Его Императорскаго Высочества, Главнокомандующаго Гвардейскимъ и Гренадерскимъ Корпусами, Его Императорское Величество изъявляетъ Его Высочеству полную и совершенную благодарность и душевную признательность, и особенное Монаршее благоволеніе: Атаману всѣхъ Казачьихъ Войскъ, Его Императорскому Высочеству, Государю Наслѣднику Цесаревичу; Генералъ-Лейтенантамъ: Командующему Гвардейскимъ Резервнымъ Кавалерійскимъ Корпусомъ, *Ланскому 1-му*; Начальнику 2-й Легкой Гвардейской Кавалерійской Дивизіи, *Плаутину*; Генералъ-Маіорамъ: Командующему 1-ю Легкою Гвардейскою Кавалерійскою Дивизіею, *Энгельгардту*; Командиру 2-й Бригады 2-й Легкой Гвардейской Кавалерійской Дивизіи, *Бреверну*, и Командующимъ, Полковникамъ: 2-ю Бригадою 1-й Легкой Гвардейской Кавалерійской Дивизіи, Лейбъ-Гвардіи Гусарскаго Полка, *Ломоносову*; Лейбъ-Гвардіи Казачьимъ Полкомъ, *Котляревскому*, и Своднымъ Полкомъ, Князю *Тарханову*; Командиру Дивизіона Атаманскаго Его Императорскаго Высочества, Наслѣдника Цесаревича Полка, Маіору *Жирову*, и командовавшему Дивизіономъ Лейбъ-Гвардіи Казачьяго Полка, Ротмистру *Агаеву*, и всѣмъ Гг. оберъ-офицерамъ. — Нижнимъ чинамъ, на смотру бывшимъ, Его Величество жалуетъ по рублю серебромъ на человѣка."

—

Государь Императоръ, въ 17-й день Марта, Высочайше повелѣть соизволилъ: по случаю призыва на дѣйствительную службу нижнихъ чиновъ, въ безсрочномъ и годовомъ отпускахъ находящихся, пріостановить вообще по всему Военному Вѣдомству уволь-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 14-go Kwietnia.

W dodatku do Najwyższego Rozkazu Dziennego, z d. 19 Marca, wyrażono:

,,Jego Cesarska Mość, na odbytym dziś przeglądzie Dywizyonów Półków: Lejb-Gwardyi Kozackiego i Atamańskiego Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu, przed udaniem się tychże w pochód, raczył znaleść je w wybornym porządku i odznaczającéj się szykowności. Przypisując to, równie jak śpieszne przygotowanie ich do wyjścia w pochód, niezmordowanéj troskliwości i pieczołowitości Jego Cesarskiej Wysokości, Głównodowodzącego Korpusami: Gwardyjskim i Grenadyerskim, Jego Cesarska Mość oświadcza Jego Wysokości zupełną wdzięczność i serdeczne dziękczynienie, oraz szczególne Monarsze zadowolenie: Atamanowi wszystkich wojsk Kozackich, Jego Cesarskiej Wysokości, Cesarzewiczowi Następcy Tronu; Jenerał-Porucznikom: Dowodzącemu Korpusem Gwardyjskim Jazdy Rezerwowéj, *Łańskiemu* 1; Naczelnikowi 2-éj Dywizyi Jazdy Lekkiéj Gwardyi, *Plautinowi*; Jenerał-Majorom: Dowodzącemu 1-szą Dywizyą Jazdy Lekkiéj Gwardyi *Engelhardtowi*; Dowódzcy 2-éj Brygady 2-éj Dywizyi Jazdy Lekkiéj Gwardyi, *Brewernowi*, i Dowodzącym Połkownikom: 2-éj Brygady 1-éj Dywizyi Jazdy Lekkiéj Gwardyi, z Lejb-Gwardyi Półku Huzarów *Łomonosowowi*; Lejb-Gwardyi Półku Kozackiego, *Kotlarewskiemu*, i Półku Zbiorowego, Xięciu *Tarchanowowi*; Dowódzcy Atamańskiego Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu Półku, Majorowi *Żyrowowi*; Dowodzącemu dawniéj Dywizyonem Lejb-Gwardyi Półku Kozackiego, Rotmistrzowi *Agajewowi* oraz wszystkim PP. Oficerom niższym. — Żołnierzom zaś, którzy się znajdowali na przeglądzie, Jego Cesarska Mość przeznacza po rublu srébrem na każdego."

—

Jego Cesarska Mość, dnia 17 Marca, Najwyżéj rozkazać raczył: z powodu wezwania do służby czynnéj żołnierzy, na urlopach: nieograniczonym i rocznym, znajdujących się, wstrzymać w ogólności w całym Wydziale Wojskowym urlopowanie na czas nieograniczony żołnie-

ненie въ безсрочный отпускъ нижнихъ чиновъ, выслуживших для сего установленные сроки, впредь до особаго разрѣшенія. (*Р. И.*)

rzy, którzy przesłużyli termin przepisany, aż do wydania osobnéj decyzyi. (*R. I.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 14 Апрѣля.

Провинціальные чины Великаго Герцогства Познанскаго собрались въ Берлинѣ 6 Апрѣля, для обсужденія вопроса о присоединеніи этой провинціи къ германскому союзу, и для избранія, въ случаѣ согласія, 12-ти депутатовъ въ Германскій Парламентъ. Изъ 43 хъ членовъ 26 отвергли вопросъ о присоединеніи; остальные 17 голосовъ, составленные изъ Нѣмцевъ, изъяснили, въ отдѣльномъ актѣ, желаніе о присоединеніи къ союзу той части Великаго Герцогства, которая прилегаетъ къ Прусскимъ провинціямъ и населена Нѣмцами (526,000 душъ). Въ предположеніи, что желаніе ихъ будетъ принято, они избрали 5 депутатовъ въ Германскій Парламентъ.

Австрія.

Вѣна, 12 Апрѣля.

Императоръ возвратился вчера изъ Пресбурга, гдѣ пробылъ два дня, вмѣстѣ съ Императрицею и эрцгерцогами Францемъ-Карломъ и Францемъ-Іосифомъ. Ихъ Величества встрѣчены были въ Пресбургѣ съ восторгомъ; жители иллюминовали городъ.

— Въ Вѣнской газетѣ отъ 7 числа с. м. сообщаютъ: Согласно желанію Его Императорскаго Величества, эрцгерцогъ Францъ-Карлъ, усердіе коего къ пользамъ государства всѣмъ извѣстно, призналъ долгомъ содѣйствовать, въ опредѣленныхъ законами предѣлахъ, Императору по улаженію дѣлъ, очень усилившихся, при настоящихъ обстоятельствахъ, и присутствовать при министерскихъ совѣщаніяхъ.

— Въ слѣдствіе объявленія войны Сардиніи, здѣсь произведенъ будетъ большой наборъ рекрутъ, отъ 80— до 90,000 чел., кромѣ ландвера. Такимъ образомъ дѣйствующая армія усилится до 550,000 чел.

— По извѣстіямъ, полученнымъ здѣсь изъ Италіянской арміи, корпусъ, собранный при рѣкѣ Изонцо, подъ командою фельдмаршала графа Нугента, состоитъ изъ 22,000 чел. и 100 орудій. Армія фельдмаршала Радецкаго, сосредоточенная при Веронѣ состоитъ, по вѣроятному исчисленію, едва изъ 40,000 чел. Это доказываетъ, что предполагаемая сила Австрійцевъ въ Ломбардіи, которую считали въ 120,000 чел., была только на бумагѣ; ибо нельзя допустить, чтобы армія понесла столь значительныя потери. Равномѣрно извѣстіе о предполагаемой помощи 100,000 т. Венгровъ требуетъ подтвержденія. Военные припасы въ Италіи, преимущественно аммуниція, были въ столь скудномъ состояніи, что военный министръ почелъ необходимымъ назначить по сему предмету слѣдствіе.

— Мѣстоположеніе, занятое маршаломъ Радецкимъ между Пиццигетоною, Мантуею, Пескіерою и Вероною, съ прикрытіемъ со стороны озера Горда, почитаютъ почти неприступнымъ. Эти крѣпости будутъ объявлены въ осадномъ положеніи. Сардинскій Король Албертъ стоитъ въ Кастиліоне делла Ривіере. Занятые Піемонтцами посты важны потому, что они расположены между Мантуею, Вероною и Пескіерою, и могутъ дѣйствовать вдругъ противъ всѣхъ этихъ городовъ.

— Посланникъ нашъ при неаполитанскомъ дворѣ, князь Феликсъ Шварценбергъ, выѣхалъ изъ Неаполя, 28 Марта. Къ этому отъѣзду подалъ поводъ слѣдующій случай: 25-го Марта, чернь столпилась предъ домомъ посланника, сорвала Австрійскіе гербы и сожгла ихъ публично на площади. Князь Шварценбергъ, въ нотѣ своей къ министру иностранныхъ дѣлъ, требовалъ удовлетворенія и наказанія преступниковъ; но министръ иностранныхъ дѣлъ, князь Каріяти, объявилъ ему, что онъ ожидаетъ преобразованія кабинета, и что не можетъ взять столь важнаго дѣла на свою отвѣтственность. Посланникъ полагая, что пребываніе его въ Неаполѣ вовсе безполезно для его края, потребовалъ паспорта, и прервавъ дипломатическія сношенія, выѣхалъ изъ сей столицы.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 14 kwietnia.

Prowincyonalne Stany W. X. Poznańskiego zgromadziły się d. 6 w Berlinie, dla roztrząśnienia kwestyi względem przyłączenia się téj prowincyi do Związku Niemieckiego, i dla wybrania w takim razie 12 Reprezentantów do Niemieckiego Parlamentu. Z 43 członków, 26-ciu odrzuciło projekt przyłączenia; pozostałych zaś 17 członków, samych Niemców, oświadczyło w osobnym akcie, chęć przyłączenia do Związku téj części W. Xięstwa, która przytyka do prowincyi Pruskich i jest zamieszkałą po większéj części przez Niemców (526,000 ludności). W przypuszczeniu, iż żądanie ich będzie przyjęte, ciż członkowie wybrali 5 Reprezentantów do Niemieckiego Parlamentu.

Austrya.

Wiedeń, 12 kwietnia.

W dniu wczorajszym, Cesarz wrócił z Prezburga gdzie w towarzystwie Cesarzowéj, tudzież Arcy-Xiążąt: Franciszka-Karola i Franciszka-Józefa, parę dni przepędził. Monarsza para przyjmowana była w Prezburgu z zapałem, a mieszkańcy na jéj przybycie miasto rzęsiście oświecili.

— *Wiedeńska Gazeta* z dnia 7 b. m. w urzędowéj części mowi: Stosownie do życzenia Jego Cesarskiéj Mości, Arcy-Xiążę Franciszek-Karol, którego poświęcenie się dla dobra monarchii jest powszechnie znane, uznał za obowiązek pomagać, w granicach prawem określonych, Cesarzowi, w załatwieniu interessów, zbyt powiększonych w dzisiejszych okolicznościach, i bywać obecnym na radach Ministrów.

— W skutku wypowiedzenia wojny Sardynii, nastąpi tu wielki pobór rekrutów, w liczbie 80,000 do 90,000 ludzi, oprócz landweru. Tym sposobem czynny stan armii powiększy się do 550,000 ludzi.

— Według raportów nadeszłych tu od armii we Włoszech, korpus zebrany nad rz. Isonzo, pod rozkazami Feldmarszałka Hr. Nugent, liczy 22,000 ludzi i 100 dział. Armia Feldmarszałka Radeckiego, skoncentrowana pod Weroną, wynosi według wszelkich obliczeń, ledwie 40,000 ludzi. Służy to za dowód, iż mniemana siła Austryaków w Lombardyi, podana na 120,000 ludzi, była tylko na papierze; trudno albowiem przypuścić, aby armia tak znaczne poniosła straty. Wiadomość także o mniemanéj pomocy 100,000 Węgrów, potrzebuje potwierdzenia. Materyały wojenne we Włoszech, mianowicie ammunicya, były w tak nędznym stanie, iż Minister wojny widział się spowodowanym nakazać w tym względzie śledztwo.

— Stanowisko, jakie zajął Feldmarszałek Radecki między Pizzighetone, Mantuą, Peschierą i Weroną, zasłonione z tyłu przez jezioro Garda, uważane jest prawie za niezdobyte. Te twierdze ogłoszone będą w stanie oblężenia. Krol Karol Albert stoi w Castiglione della Riviere. Stanowisko Piemontczyków jest z tego powodu ważne, że stoją także pomiędzy Mantuą, Weroną i Peschierą, i przeciwko wszystkim tym trzem miastom razem działać mogą.

— Poseł nasz przy dworze Neapolitańskim, Xiążę Felix Szwarzenberg, wyjechał z Neapolu 28-go marca. Powód do tego był następujący: Dnia 25-go marca, zebrany motłoch przed mieszkaniem Posła, ośmielił się zerwać herby Austryackie i spalić je na placu publicznym. Xiążę Schwarzenberg, w nocie podanéj Ministrowi spraw zagranicznych, żądał zadosyćuczynienia i ukarania winnych; gdy jednakże Xiążę Cariati, Minister spraw zagranicznych, oświadczył mu, że co chwila spodziewa się zmiany gabinetu i że rzeczy tak ważnéj na swoję odpowiedzialność wziąć nie może, Poseł nasz, sądząc, że swoim dłuższym pobytem nic się do dobra swego narodu nie przyłoży, prosił o nadesłanie paszportów, i zerwawszy wszelkie stosunki dyplomatyczne, Neapol opuścił."

13 Апрѣля.

Третьяго дня было засѣданіе депутатовъ всѣхъ провинцій, подъ предсѣдательствомъ министра внутреннихъ дѣлъ, въ которомъ разсуждали касательно главнѣйшихъ основаній составляемаго устава. Всѣ провинціи, за исключеніемъ Венгріи и теперешней Италіи, составятъ одно нераздѣльное цѣлое. Императоръ, особа котораго священна и неприкосновенна, раздѣляетъ законодательную власть съ палатами, заключаетъ трактаты, созываетъ ежегодно палаты, которыя имѣетъ право распускать и снова созывать. Членами первой палаты суть принцы крови и знатнѣйшіе владѣльцы, призванные, по выбору или по волѣ Императора. Членами второй палаты могутъ быть обыватели всѣхъ сословій.

— На происходившемъ вчера министерскомъ совѣтѣ, постановлено усмиреніе Ломбардо-Венеціанскаго королевства привести въ исполненіе миролюбивымъ образомъ; съ этою цѣлію высланы уже правительственные коммисары, съ нужными довѣренностями и инструкціями, въ Медіоланъ и къ фельдмаршалу Радецкому. Это извѣстіе произвело здѣсь благопріятное впечатлѣніе.

— На днахъ получено оффиціальное извѣстіе фельдмаршала Радецкаго о первомъ столкновеніи съ Италіянцами: „6-го с. м., произошло первое столкновеніе между нашими и Сардинскими войсками. Мантуанскій комендантъ, по приказанію фельдмаршала, отправилъ на рекогносцировку полковника Бенедека, противъ сардинскихъ аванпостовъ, расположенныхъ въ Маркаріи. Полковникъ бросился въ городъ, захватилъ десять человѣкъ и тридцать лошадей, овладѣлъ домами, изъ коихъ стрѣляли, и прогналъ Сардинскія войска на другую сторону Огліо. Въ этой схваткѣ едва не попался въ плѣнъ генералъ Бава, пользующійся особеннымъ расположеніемъ Короля Карла Альберта. Съ нашей стороны убитъ одинъ поручикъ и ранены двое рядовыхъ.

По частнымъ письмамъ, вторая схватка произошла при С. Бонифачіо съ волонтерами, собранными въ Церковной Области, Тосканѣ и прочихъ герцогствахъ, именующимися крестоносцами и предводимыми духовными лицами. Сначала Австрійскіе форпосты были оттѣснены, но потомъ Кроаты разогнали ихъ. Фельдмаршалъ Радецкій предложилъ размѣнъ заложниковъ, требуя, чтобы въ замѣнъ взятыхъ имъ съ собою нѣсколькихъ знатныхъ Миланцевъ, освобождены были всѣ Австрійскіе военно-плѣнные.

Ботценъ, 9 *Апрѣля.*

Корпуса генераловъ Нугента и Гіулая, посланные для удержанія италіянскихъ войскъ, вѣроятно теперь уже соединились. Сообщаютъ изъ достовѣрныхъ источниковъ, что гр. Гіулай вступилъ въ Тревизо. Въ Тридентъ вторгся полковникъ Цобль, съ однимъ баталіономъ императорскихъ егерей, и захватилъ тамъ въ плѣнъ главныхъ возмутителей; плѣнныхъ этихъ провозили чрезъ нашъ городъ въ крѣпость Куфштейнъ. Надобно надѣяться, что мѣры сіи обезпечатъ спокойствіе Тироля.

Франція.

Парижъ, 10—13 *Апрѣля.*

По распоряженію военнаго министра, Алпійская армія составлена слѣдующимъ образомъ: первая пѣхотная дивизія будетъ состоять изъ двухъ бригадъ, подъ командою генерала Бедо; вторая дивизія, подъ начальствомъ генерала Бараге-д'Илера, будетъ состоять изъ двухъ же бригадъ; наконецъ третья дивизія, состоящая также изъ двухъ бригадъ, будетъ подъ начальствомъ генерала Маньяна. Кавалеріею, въ числѣ трехъ бригадъ, командуетъ генералъ Удино; артиллеріею, генералъ Лежандръ, начальникомъ инженеровъ назначенъ генералъ Морванъ, а генералъ-интендантомъ арміи Г. Денье. Старшій дивизіонный генералъ между тѣмъ приметъ начальство надъ этою арміею.

— Никто изъ генераловъ не хочетъ принять управленія военнымъ министерствомъ, опасаясь уронить себя въ мнѣніи арміи; тѣ, коимъ предлагали эту должность, поставляли непремѣннымъ условіемъ, чтобы войска возвращены были въ столицу. Временное правительство, подвергающееся вліянію буйной толпы, не рѣшилось согласиться на это условіе, и не могши найти для управленія этимъ министерствомъ военнаго генерала, поручило оное Г. Араго.

Dnia 13 kwietnia.

Onegdaj, pod przewodnictwem Ministra spraw wewnętrznych, odbywało się posiedzenie delegatów ze wszystkich prowincyi, w celu naradzenia się nad głównemi podstawami przyszłéj ustawy. Wszystkie prowincye, wyjąwszy Węgry i obecnie Włochy, tworzyć będą jednę nierozdzielną całość. Cesarz, którego osoba jest święta i nietykalna, podziela prawodawstwo z dwiema Izbami, zawiera traktaty, zwołuje corocznie Izby, które może odraczać, rozwiązywać i znowu zwoływać. Członkami piérwszéj Izby są: Xiążęta krwi, tudzież wielcy właściciele, powołani przez wybór, lub Cesarza. Członkami Izby drugiéj mogą być obywatele wszystkich stanów.

— Na odbytéj wczoraj radzie Ministrów, pod prezydencyą Hr. Kolowrat, postanowiono uspokojenie Królestwa Lombardzko-Weneckiego doprowadzić do skutku na drodze układów; w tym celu wysłano już Kommissarzy rządowych z potrzebnemi pełnomocnictwami i instrukcyami do Medyolanu i do Feldmarszałka Radeckiego. Wiadomość ta sprawiła tu bardzo dobre wrażenie.

— W tych dniach otrzymano urzędowy raport od Feldmarszałka Radeckiego o piérwszém spotkaniu się z Włochami. „Dnia 6 b. m., zaszło piérwsze starcie się między naszemi a Sardyńskiemi wojskami. Kommendant twierdzy Mantui, z rozkazu Feldmarszałka, wysłał na zwiady Półkownika Benedek, przeciw przedniéj straży Sardyńskiéj, stojącéj w Markaria. Półkownik wpadł do miasta, zabrał 10 ludzi i 13 koni, zdobył szturmem domy, z których dawano ognia, i wygnał Sardyńczyków za rz. Oglio. W téj rozprawie, o mało-co nie dostał się w nasze ręce Jenerał Bava, mający szczególne względy u Króla Karola Alberta. Z naszéj strony straciliśmy jednego Porucznika i mamy dwóch ludzi rannych.“

Według listów prywatnych, druga potyczka zaszła pod St. Bonifacio z ochotnikami, zebranymi w Państwie Rzymskiem, Toskańskiem i innych Xięstwach, którzy się krzyżowcami zowią i przez duchownych są dowodzeni. Z początku forpoczty austryackie zostały odparte, ale następnie Kroaci je rozpędzili. Feldmarszałek Radecki zaproponował wymianę zakładników, żądając, aby w miejsce kilku znakomitych Medyolańczyków, których z sobą zabrał, wypuszczono na wolność wszystkich żołnierzy Austryackich, pojmanych w niewolę.

Botzen (Botzano), 9 *kwietnia.*

W téj chwili nastąpiło już pewnie połączenie się korpusów Jenerałów: Nugent i Giulai, które wstrzymują pochód wojsk Włoskich. Donoszą z najpewniejszego źródła, że Hr. Giulai wszedł do Treviso. Do Trydentu wkroczył Półkownik Zobl, na czele jednego batalionu Cesarskich strzelców i zabrał tam wszystkie osoby, podżegające rozruchy; jeńców tych wieziono przez nasze miasto do twierdzy Kufstein. Spodziewać się należy, że te środki zapewnią spokojność Tyrolu.

Francya.

Paryż, 10—13 *kwietnia.*

Minister wojny urządził armią Alpejską następującym sposobem: Piérwsza dywizya piechoty składa się z dwóch brygad; dowodzi nią Jenerał Bedeau. Druga dywizya, pod wodzą Jenerała Baraguay-d'Hiliers, ma również dwie brygady. Trzecia dywizya, złożona także z dwóch brygad, zostaje pod dowództwem Jenerała Magnan. Jazdą, złożoną z trzech brygad, dowodzi Jenerał Oudinot; artylleryą Jenerał Legendre, a inżynierami Jenerał Morvan; zresztą, naczelnym intendentem armii jest P. Denniée. Najstarszy Jenerał dywizyi obejmie tymczasowo dowództwo téj armii.

— Żaden z Jenerałów nie chciał przyjąć ministerstwa wojny, bojąc się stracić opinii w oczach wojska. Ci, którym ofiarowano ten wydział, kładli za najpiérwszy warunek, od którego odstąpić nie chcieli, aby wojsko przywołane było na powrót do stolicy. Rząd tymczasowy, zostający pod wpływem wzburzonych mass ludu, nie śmiał się zgodzić na to żądanie, a nie mogąc znaleść Jenerała, oddał ministerstwo wojny P. Arago.

— Генеральный секретарь морскаго министерства г-нъ Маре, кажется, будетъ назначенъ управляющимъ военнымъ министерствомъ вмѣсто г-на Араго. Сверхъ того, Г. Гарнье Пажесъ намѣренъ отказаться отъ управленія министерствомъ финансовъ, потому что временное правительство не утвердило его проекта о желѣзныхъ дорогахъ.

— Въ военномъ министерствѣ господствуетъ большая дѣятельность, какъ по случаю событій въ Испаніи, такъ и по поводу формированія сѣверо-восточной арміи, въ окрестностяхъ Меца.

— По постановленію временнаго правительства, предъ открытіемъ засѣданій національнаго собранія будетъ дано большое пиршество на Марсовомъ полѣ. Войска на другой день послѣ того отправятся къ италіанскимъ границамъ.

— Флотъ Средиземнаго моря находился еще 4 с. м. въ Тулонѣ; онъ предполагалъ однако же выйти въ море послѣ выборовъ корабельныхъ экипажей. Два военныя парохода перевезутъ въ Алжирію войска и военные снаряды.

— Г. Ламартинъ имѣлъ вчера продолжительное совѣщаніе съ Прусскимъ повѣреннымъ въ дѣлахъ, который, вслѣдъ за тѣмъ, отправилъ курьера въ Берлинъ.

— Посланникъ французскаго временнаго правительства, графъ Порто, пріѣхалъ въ Миланъ.

— Герцогъ Гаркуръ назначенъ посланникомъ въ Римъ.

— Въ *Moniteur du Soir* сообщаютъ, что Сардинскій посланникъ въ Бернѣ получилъ предписаніе заключить со Швейцаріею наступательный и оборонительный союзъ, съ тою цѣлію, чтобы при Сардинской границѣ поставленъ былъ 50,000-ный корпусъ, долженствующій воспрепятствовать вступленію Австрійцевъ въ Сардинію чрезъ Граубинденъ или Тессинъ.

— До сего времени актъ отреченія Короля Лудвика-Филиппа отъ престола не былъ извѣстенъ въ подробности. Актъ этотъ написанъ въ слѣдующихъ выраженіяхъ: „Отрекаюсь отъ престола, на который я призванъ былъ гласомъ народа, въ пользу моего внука гр. Парижскаго. Да суждено ему будетъ совершить успѣшно великое дѣло, которое предстоитъ ему нынѣ.“

— Въ *National* сообщаютъ изъ Мадрита, что Королева Христина и Нарваэзъ намѣрены сблизиться съ карлистскою партіею. Они желаютъ расторгнуть бракъ Королевы и сочетать ее съ сыномъ Донъ Карлоса, графомъ Монтемолиномъ.

— Въ Монитерѣ каждое Воскресенье публикуется о состояніи банка; по 30-е Марта находилось въ банкѣ векселей на сумму 245,766,092 фр, а протестовъ только на 2,963,821 фр. Сто-франковые банковые билеты начинаютъ входить въ обращеніе. Говорятъ, что французскій банкъ получилъ разрѣшеніе, выпустить на 500 мил. франк. ассигнацій, обезпеченныхъ бывшими королевскими имѣніями.

— Въ *Moniteur* отъ 8-го числа, напечатано: „Такъ какъ общества желѣзныхъ дорогъ Орлеанской и центральной не въ состояніи нынѣ содержать достаточнаго количества прислуги на сихъ же дорогахъ, временное правительство положило управленіе ихъ подчинить временному завѣдыванію министра публичныхъ работъ, съ сохраненіемъ правъ и выгодъ владѣльцевъ акцій и третьихъ лицъ. Отнынѣ всѣ доходы, доставляемые сими дорогами, будутъ употреблены для содержанія оныхъ.

— Временное правительство, чтобы чѣмъ нибудь занять ліонскихъ фабрикантовъ, заказало у нихъ 13.000 шарфовъ для гражданскихъ чиновниковъ и 43,000 знаменъ. Временное правительство издало прокламацію къ рабочему классу, приглашая его обходиться по-братски съ иностранными работниками, изъясняя, что гораздо болѣе Французовъ ищутъ работы за границею, чѣмъ иностранцевъ во Франціи.

— Монетный дворъ, платившій за столовое серебро ежедневно до 200,000 фр., потомъ по 120,000 и наконецъ по 100,000, теперь снова чеканитъ на 200,000 фр. монеты въ день, и не льзя жаловаться на недостатокъ звонкой монеты въ Парижѣ.

— Временное правительство, министры и генеральный секретарь препроводили въ комитетъ приношеній 15,000 фр. Патріотическія пожертвованія, представленныя въ центральный комитетъ, составляютъ 43,606 фр. Большую часть этихъ приношеній сдѣлалъ народъ.

— Примѣръ парижскаго архіепископа нашелъ подражателей. Многіе члены высшаго духовенства отдали къ распоряженіе правительства свою серебряную посуду.

— Zdaje się, że P. Marec, Sekretarz Jeneralny ministerstwa morskiego, otrzyma wydział marynarki po P. Arago. Słychać także, iż P. Garnier-Pagès składa ministerstwo skarbu, z powodu, że Rząd tymczasowy nie chciał przyjąć jego projektu co do dróg żelaznych.

— W ministerstwie wojny panuje nadzwyczajna czynność, spowdodowana już-to wypadkami we Włoszech, już utworzeniem armii północno-wschodniéj, w okolicy Metz.

— Według postanowienia Rządu tymczasowego, przed otwarciem Zgromadzenia Narodowego, ma być dana wielka uczta braterska na placu Marsowym. Wojsko nazajutrz po niéj wyruszy ku granicom Włoskim.

— Flota morza Śródziemnego stała jeszcze 4-go b. m. w Tulonie, miała jednak wypłynąć na morze, wnet po uskutecznionych przez osady okrętowe wyborach. Do Algieryi posyłają wojska i zapasy na parostatkach wojennych.

— P. Lamartine miał zawczoraj długą naradę ze sprawującym interessa Prusskie, który po niéj wysłał natychmiast gońca do Berlina.

— Posłannik Rządu tymczasowego francuzkiego, Hr. Porto, przybył do Medyolanu.

— Xiążę Harcourt mianowany został Posłem w Rzymie.

— *Moniteur du Soir* donosi, że Poseł Sardyński w Bernie otrzymał polecenie zawarcia z Szwajcaryą traktatu zaczepnego i odpornego, a to w celu zasłonienia granicy Sardyńskiéj przez 50,000 korpus, który ma przeszkodzić Austryakom w uderzeniu na Sardynią przez Graubündten lub Tessin.

— Dotychczas nie był znany dokładnie akt, którym Król Ludwik-Filip złożył koronę. Akt ten napisany jest w tych wyrazach. „Zrzekam się korony, do któréj noszenia powołany zostałem głosem narodu, na rzecz mego wnuka, Hrabiego Paryża. Oby mógł podołać tak wielkiemu zadaniu, które nań dzisiaj spada.“

— *National* pisze z Madrytu, że Królowa Krystyna i Narvaez zamyślają wesprzeć się na Karlistach. Chcą oni rozwiązać małżeństwo Królowéj i połączyć ją z Hr. Montemolin, synem Don Carlosa.

— *Monitor* co-Niedziela ogłasza stan banku. Dnia 30-go marca zakład ten liczył wexlów za 215,766.092 fr. i tylko 2,963,821 protestów. Bilety bankowe na sto franków zaczynają wchodzić w obieg. Słychać, że bank francuzki upoważniony został do wydania nowych biletów w ilości 500 milionów franków. Bilety te oparte są na majątku listy cywilnéj.

— *Moniteur* z d. 8 kwiet. ogłasza: „Z powodu, że towarzystwa kolei żelaznych Orleańskiéj i Centralnéj, nie są teraz w stanie zapewnić przynależnéj służby na tychże kolejach, Rząd tymczasowy postanowił oddać ich administracyą pod tymczasowy kierunek Ministra robót publicznych, z zachowaniem praw i interessów posiadaczy akcyj i trzecich osob. Odtąd wszelkie dochody z tych kolei użyte zostaną na ich utrzymanie.

— Rząd tymczasowy, chcąc dać jakiekolwiek zatrudnienie fabrykom Lyońskim, obstalował 13.000 szarf dla urzędników, tudzież 43,000 chorągwi. Przytem wydał odezwę do klassy pracującéj, wzywając ją, aby z robotnikami zagranicznymi obchodziła się po bratersku, gdyż daleko więcéj Francuzów szuka za granicą utrzymania aniżeli we Francyi cudzoziemców.

— Mennica, która codziennie wypłacała za stołowe srébra 200,000, później 120,900, a następnie 100,000 fr., wróciła znowu do dawniejszéj czynności i po 200,000 fr. dziennie dostarcza brzęczącéj monety; stąd też nie można narzekać na brak gotowizny w Paryżu.

— Rząd tymczasowy, Ministrowie i Sekretarz Jeneralny, przesłali Kommissyi darów 15,000 fr. Dary patryotyczne, złożone dotąd w kommissyi centralnéj, wynoszą dotąd 43,606 fr. Większą część téj summy złożyli robotnicy.

— Przykład Arcybiskupa Paryzkiego znalazł naśladowców. Wiele członków wyższego Duchowieństwa oddało do rozporządzenia Rządu wszystkie swoje srébra stołowe.

— Число кандидатовъ на званіе члена національнаго собранія простирается уже до 10,000 человѣкъ. Значительное число департаментовъ приняло уже Г. Ламартина въ кандидаты, и должно надѣяться, что онъ будетъ избранъ болѣе, чѣмъ въ тридцати департаментахъ.

— Въ число кандидатовъ, кромѣ Лудвика Бонапарте, записались еще два члена Наполеоновской фамиліи: сынъ Іеронима и сынъ Луціана Бонапарте.

— Въ журналѣ, издаваемомъ дамами, предлагаютъ въ кандидаты національнаго собранія извѣстную писательницу г-жу Дюдеванъ (Жоржъ-Зандъ). Она отвѣчала въ газетахъ, что это предложеніе принимаетъ за шутку, сдѣланную на ея счетъ.

— Выборы въ національную гвардію почти вездѣ кончены. Коммунисты не хотѣли нигдѣ представлять себя въ кандидаты.

— Г. Ташеро приказалъ обнародовать документъ, принадлежащій, какъ увѣряетъ, Г. Бланки, начальнику коммунистическаго клуба. Документъ сей бросаетъ на сего послѣдняго подозрѣніе въ томъ, что онъ былъ агентомъ бывшаго правительства и открылъ заговоръ 12 Мая. Думали, что Г. Бланки будетъ защищаться противъ сего обвиненія, но оправданіе свое онъ отложилъ на другое время и бѣжалъ изъ Парижа.

— Въ *Collegé de France* учреждено девять каѳедръ безъ жалованья, которыя займутъ, въ числѣ прочихъ: Гг. Ламартинъ, Марра, Гарнье-Пажесъ и Ледрю Ролленъ.

— На дняхъ скончался здѣсь адмиралъ Росамель.

— Liczba kandydatów na 900 członków Zgromadzenia Narodowego, doszła już 10,000. Wielka liczba departamentów powołała na swego kandydata P. Lamartine, tak, iż spodziewać się należy, że będzie wybrany więcéj niż w trzydziestu departamentach.

— Prócz Ludwika Bonapartego, wystąpiło w poczcie kandydatów dwóch innych jeszcze członków rodziny Napoleona, to-jest: syn Hieronima, Napoleon, i syn Lucyana, Piotr.

— Dziennik redagowany przez damy, zaproponował na kandydatkę do Zgromadzenia Narodowego Panią Dudevant, (George Sand). Jednakże ta znakomita autorka ogłosiła przez pisma publiczne, że projekt ten uważa za żart uczyniony z jéj osoby.

— Wybory do gwardyi narodowéj są prawie wszędzie ukończone; kommuniści nigdzie nie występowali jako kandydaci.

— P. Tascherau kazał ogłosić dokument, który, jak twierdzi, pochodzi od P. Blanqui, naczelnika klubu Kommunistów. Ten dokument rzuca na ostatniego podejrzenie, że służył za ajenta rządowi przeszłemu i wyjawił spisek z d. 12 maja. Sądzono, że P. Blanqui będzie się bronił przeciw temu oskarżeniu, ale ten odłożył na późniéj swe usprawiedliwienie, a następnie uciekł z Paryża.

— W *College de France* ustanowiono dziewięć katedr bezpłatnych, których professorami mianowani są między innymi: PP. Lamartine, Marrast, Garnier-Pagès i Ledru-Rollin.

— Umarł tu w tych dniach Admirał Rosamel.

Англія.

Лондонъ, 7 Апрѣля.

Сегодня Королева отправилась, со всею своею фамиліею, въ Осборнгоузъ, на островъ Вайтъ, гдѣ проведетъ праздники Воскресенія Христова.

— Вчера снова было, въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ, засѣданіе кабинета, продолжавшееся нѣсколько часовъ.

— Во вчерашнемъ засѣданіи нижней палаты предложенъ былъ министерскій проектъ закона, относительно лучшаго обезпеченія короны и правительства, посредствомъ возстановленія прежняго закона противъ государственной измѣны и мятежа, который по большинству 283 голосовъ противъ 24, прочитанъ былъ въ первый разъ.

— Лондонская полиція воспретила хартистамъ собираться на большой митингъ, назначенный было въ слѣдующій Понедѣльникъ, 10 числа, причемъ предприняты мѣры предосторожности на счетъ охраненія порядка. Нѣсколько пѣшихъ и кавалерійскихъ полковъ собраны въ столицѣ и снабжены боевыми патронами. Делегаты хартистовъ всѣхъ значительныхъ англійскихъ, шотландскихъ и ирландскихъ городовъ, собрались въ Лондонѣ.

— Въ высшемъ обществѣ носятся слухи, что Е. В. намѣрена въ Іюлѣ посѣтить Ирландію, и что къ прибытію Ея приказано отдѣлать Дублинскій дворецъ.

8 Апрѣля.

Вчера, было засѣданіе такъ называемой національной конвенціи хартистовъ. Это собраніе отправило изъ среды своей депутацію къ сэръ Джорджу Грею, но, по случаю его отсутствія, депутацію эту принималъ сэръ Дени ле Маршанъ, и выслушавъ ее, отвѣчалъ рѣшительно, что правительство ни въ чемъ не измѣнитъ своего постановленія и никакъ не согласится на *meeting*. За симъ отправилъ онъ депутацію къ находившемуся въ канцелляріи адвокату отъ правительства, который въ самыхъ умѣренныхъ выраженіяхъ старался убѣдить депутацію, что требованія оной неумѣстны; однако же депутація осталась при своемъ мнѣніи, что публичное собраніе (*meeting*) для поданія прошенія въ парламентъ, ни въ чемъ не нарушаетъ устава.

— На прошлой недѣлѣ снова прибыло сюда 500 изгнанныхъ изъ Франціи работниковъ. Эти бѣдные люди находились въ самомъ стѣсненномъ положеніи, безъ денегъ, безъ одѣянія и даже безъ ремесленническихъ инструментовъ. Соотечественники охотно имъ помогаютъ. До сихъ поръ изгнано изъ Франціи 15,000 Англичанъ.

— *Телеграфическая депеша.* Лондонъ, 11 Апрѣля. Вчерашнее собраніе хартистовъ произошло мирно; порядокъ нигдѣ не былъ нарушенъ.

Anglia.

Londyn, 7 kwietnia.

— Królowa udała się dzisiaj z całą swoją rodziną do Osbornehouse, na wyspę Wight, gdzie święta Wielkanocne przepędzi.

— Wczoraj odbywał gabinet znowu kilkogodzinną naradę w ministerstwie spraw zagranicznych.

— Na wczorajszém posiedzeniu Izby Niższéj przełożony został Ministeryalny projekt do prawa, względem większego zabezpieczenia korony i rządu, przez przywrócenie dawniejszego prawa przeciw zdradzie kraju i buntowi, który większością głosów 283 przeciw 24 po raz piérwszy odczytany został.

— Policya Londyńska zabroniła Chartystom odbywać wielki meeting, zwołany na następny Poniedziałek d. 10, i przedsięwzięła środki, w celu zabezpieczenia porządku. Ściągnięto do stolicy kilka półków pieszych i konnych i rozdano im ostre ładunki. Delegowani od Chartystów ze wszystkich wielkich miast Anglii, Szkocyi i Irlandyi zgromadzili się w Londynie.

— Krążą pogłoski w wyższych towarzystwach, że Królowa ma zamiar w miesiącu lipcu udać się do Irlandyi, i że kazała zamek Dubliński przygotować na swoje przyjęcie.

Dnia 8 kwietnia.

Wczoraj odbywało się wielkie posiedzenie, tak zwanéj Konwencyi Narodowéj Chartystów. Zgromadzenie to wysłało z grona swego deputacyą do Sir Jerzego Grey, którą przyjmował Sir Denis le Marchant, w nieobecności Ministra, a wysłuchawszy jéj żądania, odrzekł stanowczo: że rząd w niczém swego postanowienia nie zmieni i na meeting nie przyzwoli. Następnie, odesłał ją do obecnego w biurze adwokata koronnego, który w wyrazach jak-najłagodniejszych starał się przekonać deputacyą o niestosowności jéj wymagań. Jednakże deputacya pozostała przy swojem przekonaniu, że zgromadzenie się publiczne, w celu zaniesienia prośby do parlamentu, nie sprzeciwia się ustawom krajowym.

— W zeszłym tygodniu przybyło znowu tutaj 500 wydalonych z Francyi robotników Angielskich. Biedni ci ludzie znajdowali się w najprzykrzejszém położeniu, bez pieniędzy, bez odzieży, a nawet pozbawieni narzędzi swoich rzemiosł. Ziomkowie wspierają ich gorliwie. Dotychczas wydalono z Francyi 15,000 Anglików.

— *Depesza telegraficzna.* Londyn, 11 kwietnia. Wczorajsza demonstracya Chartystów odbyła się spokojnie; porządek nigdzie naruszony nie został.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 7 Апрѣля.

Комитетъ 50 членовъ, избранный франкфуртскимъ собраніемъ, собрался третьяго дня тотчасъ же по объявленіи результата выборовъ. Президентомъ комитета назначенъ Суаронъ изъ Бадена, первымъ вице-президентомъ Робертъ Блумъ изъ Саксоніи, вторымъ вице-президентомъ Абеггъ изъ Пруссіи. Президентъ и второй вице-президентъ немедленно вступили въ личныя сношенія съ президентомъ союзнаго собранія, графомъ Коллоредо, и онъ объявилъ имъ, что рѣшенія относительно производства выборовъ д я конституціоннаго собранія и на счетъ устраненія членовъ сейма, непользующихся общимъ довѣріемъ, уже сообщены посланниками союзнымъ правителвствамъ, и что сеймъ теперь же займется обсужденіемъ вопроса о порядкѣ, въ какомъ должны происходить его сношенія съ комитетомъ 50 членовъ.

— Относительно Шлезвигъ-Гольштейнскаго дѣла сеймъ принялъ слѣдующее рѣшеніе: 1) Союзное собраніе объявляетъ, что германскій союзный штатъ Гольштейнъ подвергается опасности нападенія и вполнѣ признаетъ необходимость мѣръ, принятыхъ Пруссіею и штатами 10-го корпуса союзной арміи, для защиты границъ Союза въ Гольштейнѣ; 2) союзное собраніе, желая ввести единство въ управленіе дальнѣйшими военными мѣрами, проситъ Пруссію условиться на счетъ этого съ штатами 10-го корпуса арміи; 3) союзное собраніе, чтобъ отвратить кровопролитіе и рѣшить дѣло мирнымъ путемъ, готово принять на себя посредничество и проситъ Пруссію руководить дѣломъ посредничества отъ имени Германскаго-Союза, основываясь на правахъ Гольштейна и на неразрывной связи его съ Шлезвигомъ. При этомъ, само собою разумѣется, сеймъ предполагаетъ, что непріятельскія дѣйствія будутъ немедленно прекращены и *status quo ante* будетъ возстановленъ.

— Въ *Journal de Francfort* обнародовано постановленіе сейма, 3 Апрѣля, по силѣ коего отмѣнены всѣ исключительныя узаконенія, опредѣленныя съ 1819 года.

Ганноверъ, 12 Апрѣля.

Министерство сообщило вчера чинамъ, въ тайномъ засѣданіи, оффиціальное объявленіе Англіи, что въ случаѣ войны между Германскимъ Союзомъ и Даніею, она будетъ наблюдать нейтралитетъ, если союзная армія не будетъ касаться лицъ и достоянія англійскихъ подданныхъ. Чины затѣмъ назначили 500,000 талеровъ на издержки по экспедиціи въ Голштейнъ.

Шлезвигъ Голштинское-Герц. *Ренсбургъ, 11 Апрѣля.*

Съ достовѣрностію разсказываютъ, что Датчане, вчера, въ 3 часа ночи вступили въ Шлезвигъ. Прибывшіе сюда по желѣзной дорогѣ увѣряютъ, что Датскіе драгуны заняли въ Шлезвигѣ квартиры для 2,000 чел., безъ всякихъ непріятельскихъ дѣйствій противъ города. Войска наши сосредоточились въ окрестностяхъ Рендсбурга. Прибывшая вчера сюда Прусская артиллерія (6 орудій и 2 гаубицы) отступила сегодня далѣе. Вскорѣ ожидаютъ артиллеріи Мекленбургской и Ганноверской, отрядъ которой прибылъ вчера въ Гарбургъ. Герцогъ Брауншвейгскій прибылъ туда 8-го сего мѣсяца.

— Герцогъ Августенбургскій возвратился сюда вчера изъ Берлина. Увѣряютъ, что герцогъ привезъ предписаніе Прусскому генералу Бонину, чтобы онъ немедленно направился въ Шлезвигъ и чтобы въ то же время отправилъ парламентера къ Датскому Королю, чтобы Е. В. отозвалъ оттуда свои войска; въ противномъ случаѣ 10-й корпусъ Германскаго союза принудитъ ихъ очистить этотъ городъ.

— Въ Рендсбургъ прибываютъ обратно отряды, которые, какъ утверждаютъ, весьма много пострадали. Даже маіоръ Михельсенъ, который уже два раза былъ въ плѣну у Датчанъ, возвратился съ отрядомъ въ 200 чел. Изъ сего видно, что войска наши были скорѣе разсѣяны, чѣмъ побиты.

— Многіе полагаютъ, что прусскія войска расположатся между враждующими сторонами, для того чтобы воспрепятствовать дальнѣйшимъ непріятельскимъ дѣйствіямъ.

Альтона, 13 Апрѣля.

Ганноверскія войска прибыли сюда сегодня съ 12 орудіями и 4 мортирами. Храбрый, старый Ган-

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 6 kwietnia.

— Komitet z 50 członków, wybrany przez Zgromadzenie Przygotowawcze Frankfurtskie, zgromadził się onegdaj, niezwłocznie po ogłoszeniu wypadku wyborów. Prezesem Komitetu obrany został P. *Soiron* z Badenu; Wice-Prezesami zaś, piérwszym, *Robert Blum*, z Saxonii, drugim, *Abegg*, z Pruss. Prezes i drugi Wice-Prezes niezwłócznie weszli w osobiste stosunki z Prezesem Niemieckiego Związkowego Sejmu, Hr. Colloredo-Wallsee, który oświadczył im, że postanowienia Sejmu, względem odbycia wyborów do Zgromadzenia Konstytucyjnego, i względem usunienia z grona Sejmu członków, nie posiadających publicznego zaufania, zostały już udzielone rządom Związkowym, i że obecnie Sejm zajmie się oznaczeniem porządku, podług jakiego mają odbywać się porozumiewania się jego z Komitetem z 50 członków.

— Co do sprawy Szlezwicko-Holsztyńskiéj, Sejm uchwalił następujące postanowienia; 1) Sejm Związkowy oświadcza, że Niemiecki Związkowy kraj Holsztyn znajduje się w niebezpieczeństwie napaści nieprzyjacielskiéj, i w zupełności uznaje konieczność środków, przedsięwziętych przez Prussy i kraje 10-go korpusu armii Związkowéj, dla obrony granic Związku w Holsztynie; 2) Sejm Związkowy, chcąc zaprowadzić jedność w kierowaniu dalszemi wojennemi poruszeniami, uprasza Prussy, aby się porozumiały w téj mierze z krajami 10-go korpusu armii; 3) Sejm Związkowy, celem zapobieżenia rozlewowi krwi i załatwienia téj sprawy w sposób przyjacielski, gotów jest przyjąć na siebie pośrednictwo, i uprasza Prussy, aby się niém zajęły w imieniu Związku Niemieckiego, opierając się na prawach Xięstwa Holsztynu i na nierozerwanym związku jego ze Szlezwikiem. Przyczém, ma się rozumieć, iż Sejm przypuszcza, że kroki nieprzyjacielskie będą niezwłócznie wstrzymane i *status quo ante* zostanie przywrócony.

— *Journal de Francfort* ogłasza postanowienia Sejmu, z d. 3 kwietnia, mocą którego zniesione są wszystkie wyjątkowe prawa uchwalone od roku 1819.

Hannower, 12 kwietnia.

Ministerstwo udzieliło wczoraj Stanom, na tajném posiedzeniu, urzędowe oświadczenie Anglii, że na przypadek wojny między Związkiem Niemieckiem a Danią, mocarstwo to zachowa neutralność, jeśli tylko armia Związkowa szanować będzie osoby i własność poddanych angielskich. Poczém Stany przeznaczyły 500,0 0 talarów na wydatki, z powodu wyprawy do Holsztynu.

Xięst. Szlezwicko-Holsztyńskie. *Rendsburg*, 11 *kwietnia.*

Głoszono z pewnością, że Duńczycy, około godziny 3-éj w nocy z dnia wczorajszego na dzisiejszy, weszli do Szlezwiku. Wszakże od przybyłych koleją żelazną dowiedziano się tylko, że dragoni Duńscy zajęli w Szlezwiku kwatery na 2,000 ludzi, żadnych przeciwko miastu nie przedsiębiorąc kroków nieprzyjacielskich. Wojsko nasze skoncentrowało się w bliskości Rendsburga. Artylerya Prusska, która tu wczoraj nadeszła (6 dział i 2 granatniki) dziś wyruszyła daléj. Spodziewają się też wkrótce artyleryi Meklemburgskiéj i Hannowerskiéj; część ostatniéj już wczoraj nadciągnęła do Harburga. Xiążę Brunświcki przybył tamże d. 8-go b. m.

— Xiążę Augustenburgski powrócił tu wczoraj z Berlina. Zapewniają, że przywiózł rozkaz do Jenerała Prusskiego Bonin, aby natychmiast ciągnął do Szlezwiku, i aby jednocześnie wysłał parlamentarza do Króla Duńskiego, z wezwaniem ostateczném do ustąpienia ztamtąd, gdyż w razie przeciwnym, wymoże to na Duńczykach 10-ty korpus armii Związku Niemieckiego.

— Do Rendsburga wracają zwolna oddziały, które najwięcéj ucierpiały, i które nawet miano za stracone. Major Michelsen, który się był już dwa razy dostał do niewoli Duńskiéj, wrócił z 200 ludźmi. Okazuje się więc, że wojska nasze więcéj były rozproszone, niż pobite.

— Wielu sądzi, że wojska Prusskie staną pomiędzy wojującemi stronami, ażeby tym sposobem przeszkodzić dalszym krokom nieprzyjacielskim.

Altona, 13 kwietnia.

Wojsko Hanowerskie przybyło tu właśnie z 12 działami i 4 granatnikami. Waleczny stary Hanowerski Je-

новерскій генералъ Галькетъ, проѣхалъ чрезъ этотъ городъ въ Рендсбургъ. Сюда прибыло также 300 чел. волонтеровъ изъ Кельна.

— Шлезвигъ-Гольштейнскія войска заняли сегодня линію отъ Голлингштедта до Виттензе. Пруссаки стояли въ Аренштедтѣ, а Датчане, при отправленіи изъ Шлезвига послѣднихъ извѣстій, еще не заняли онаго, но были расположены въ Геллебекѣ. Прусскій офицеръ, съ Голштейнскимъ трубачемъ, отправился въ качествѣ парламантера въ Датскій лагерь, съ ультиматумъ своего Государя.

— 10 корпусъ германской арміи стоитъ въ готовности къ бою, на Эльбѣ, въ числѣ 20,000 чел. Готторфскій фортъ снабженъ пушками.

Киль, 14 Апрѣля.

Прусскія войска находятся уже въ Шлезвигѣ. Полковникъ Бонинъ ожидаетъ только артиллеріи, чтобы произвести нападеніе. Завтра, повидимому, произойдетъ важное сраженіе при Ренсбургѣ.

— Датскій Король объявилъ Прусскому парламентеру, что Прусскія войска могутъ въ Голштиніи, какъ странѣ принадлежащей германскому союзу, дѣйствовать по собственному своему произволу, но если вступятъ въ Шлезвигъ, то онъ объявитъ Пруссіи войну.

— Датчане очистили портовый городъ Экенфордъ.

Данія.

Копенгагенъ, 8 Апрѣля.

Въ прошлую Субботу, предъ полуднемъ, возвратился сюда Королевскій пароходъ *Aegir* на которомъ Король переправился на островъ Альзенъ, гдѣ былъ принятъ съ живѣйшею радостію. Гр. Кнутъ по прибытіи прусскаго курьера, немедленно отправился къ Королю, предоставивъ исправленіе должности министра иностранныхъ дѣлъ, министру финансовъ гр. Мольтке.

— Вооруженіе военныхъ судовъ продолжается дѣятельно. Фрегаты *Gefion* и *Thetis*, оба 46-ти-пушечные, выйдутъ на сихъ дняхъ изъ гавани, чтобы блокировать Эльбу и Эйдеръ. Если бы 10-й корпусъ Германскаго союза принялъ дѣятельное участіе въ войнѣ съ Даніею, то нѣтъ сомнѣнія, что гавани государствъ, принадлежащихъ къ этому союзу, также были бы въ блокадѣ.

13 Апрѣля.

Извѣстіе о выступленіи Прусскихъ войскъ въ герцогство Голштейнское и въ Рендсбургъ, сильно взволновало умы. Не сомнѣваемся, что между нашими войсками и германскими произойдетъ борьба, и не опасаемся ея послѣдствій. Въ здѣшнихъ журналахъ послѣдствія сіи представляютъ весьма невыгодными для Прусской торговли: Зундъ будетъ запертъ для прусскихъ купеческихъ судовъ, и Прусскія гавани будутъ блокированы.

— Въ Датскихъ газетахъ сообщаютъ, что Шлезвиг-Голштинскія войска состоятъ изъ 10,000, а Датскія изъ 12 или 15,000 чел.

— Въ сраженіи въ окрестностяхъ Фленсбурга Шлезвиг-Голштинскихъ войскъ попало въ плѣнъ 714 чел.; плѣнниковъ помѣстили временно въ Зондербургѣ, а раненныхъ частію во Фленсбургѣ, и частію въ Августенбургѣ. Захваченные Шлезвигъ-Голштинскіе офицеры имѣютъ быть преданы военному суду.

Италія.

Генуа, 1 Апрѣля.

Манифестомъ, Короля Сардинскаго обнародованнымъ въ Генуѣ 26-го Марта, повелѣно вооружить весь флотъ и призваны на дѣйствительную службу всѣ судовщики втораго разряда и всѣ моряки отъ двадцати до сороко-лѣтняго возраста.

— Генуэскія берега приводятъ съ большимъ усердіемъ въ оборонительное положеніе; для удовлетворенія издержекъ Сардинскій Король открылъ добровольный заемъ въ 15 милліоновъ ливровъ.

— Вчера прибыло сюда 180 Неаполитанцевъ, то есть первый отрядъ волонтеровъ, которыхъ герцогиня Бельджіохозо намѣрена доставить на своемъ иждивеніи въ количествѣ 6,000 человѣкъ. Сама герцогиня прибыла также въ Геную.

— Пароходъ Королевскаго флота привезъ сюда сегодня 150 корсиканскихъ егерей изъ Когліари, кото-

neral Halkett przejeżdżał tędy do Rendsburga. Przybyło tu także 130 ochotników z Kolonii.

— Wojsko Szlezwicko-Holsztyńskie zajęło dziś linią od Hollingstedt do Wittensee. Prussacy stali w Arenstad, Duńczycy zaś, przy odejściu ostatnich ze Szlezwiku doniesień, jeszcze go byli nie zajęli, lecz stali pod Hellebek. Oficer Prusski, jako parlamentarz, z trębaczem Holsztyńskim, powiózł do obozu Duńskiego ultimatum swego Monarchy.

— 10-ty korpus armii Niemieckiéj stoi gotowy do boju nad Elbą, w liczbie 20,000 ludzi. Zamek Gottorff najeżony jest działami.

Kiel, 14 kwietnia.

Wojska Prusskie stoją już na ziemi Szlezwickiéj. Półkownik Bonin czeka tylko na artylleryą, aby rozpocząć kroki nieprzyjacielskie. Zdaje się, że jutro przyjdzie do walnéj bitwy pod Rendsburgiem.

— Krol Duński oświadczył Parlamentarzowi Prusskiemu, że wojska Prusskie mogą w Holsztynie, jako kraju Związkowo Niemieckim, postępować według swego upodobania, ale skoro wejdą na ziemię Szlezwicką, Dania wypowiada wojnę Prussom.

— Duńczycy ustąpili z miasta portowego Eckenforde.

Dania.

Kopenhaga, 8 kwietnia.

W zeszłą Sobotę, przed południem, wrócił tu Królewski parostatek *Aegir*, który Monarchę odwiózł na wyspę Alsen, gdzie był z największą radością przyjęty. Hr. Knuth, po nadejściu gońca Prusskiego, udał się natychmiast do Króla, zostawiwszy ster ministerstwa spraw zagranicznych Ministrowi skarbu Hr. Moltke.

— Uzbrojenia statków wojennych idą pośpiesznie. Fregaty: *Gefion* i *Thetis*, obie o 46 działach, wyjdą za kilka dni z portu, w celu blokowania ujść Elby i Eidery. Gdyby dziesiąty korpus Związku Niemieckiego chciał mieć czynny udział w wojnie z Danią, nie podpada żadnéj wątpliwości, że porty Państw, składających ten korpus, byłyby także blokowane.

Dnia 13 kwietnia.

Wiadomość o wejściu wojsk Prusskich do Xięstwa Holsztyńskiego i do Rendsburgu rozjątrzyła tu najmocniéj umysły. Nie wątpimy o starciu się wojsk naszych z Niemieckiemi, ani też obawiamy się o wypadek téj walki. Nasze dzienniki zajmują się wystawieniem jéj następstw dla handlu Prusskiego. Zund zamknięty będzie dla kupców tego narodu, a nawet i porty Prusskie wystawione będą na blokadę.

— Według gazet Duńskich, wojsko Szlezwicko-Holsztyńskie liczy 10,000 ludzi, Duńskie zaś 12 do 15,000.

— W bitwie pod Flensburgiem dostało się do niewoli 714 ludzi z wojska Szlezwicko Holsztyńskiego; jeńców pomieszczono tymczasowie w Sonderburgu, a rannych częścią w Flensburgu częścią w Augustenburgu. Ujęci Holsztyńsko-Szlezwiccy oficerowie mają być pod sąd wojenny oddani.

Włochy.

Genua, 1 kwietnia.

Manifestem Króla Sardyńskiego, ogłoszonym w Genui, 26-go marca, nakazane zostało uzbrojenie całéj floty, oraz wezwano do służby czynnéj wszystkich majtków drugiego rzędu i wszystkich marynarzy od 20 do 40 lat wieku.

— Pobrzeże na około Genui przyprowadzane jest z największą gorliwością do należytego stanu obrony. Na pokrycie wydatkow Król postanowił zaciągnąć dobrowolną pożyczkę do wysokości 15 milionów lirów.

— Wczoraj przybyło tu 180 Neapolitańczyków, jako piérwszy oddział ochotników, na pomoc Lombardyi, których Xiężna Belgiojoso, w liczbie 6,000, własnym kosztem chce wystawić. Sama Xiężna przybyła także do Genui.

— Parostatek marynarki Królewskiéj przywiózł tu wczoraj także 150 strzelców Korsykańskich z Cagliari, którzy

рые того же дня, вечеромъ, отправились въ Павію; сверхъ сего прибудетъ еще въ Италію 1,200 чел. корсиканскихъ волонтеровъ.

— 19-й полкъ Сардинской пѣхоты выступилъ сегодня въ Ломбардію. Всѣ караулы въ нашемъ городѣ заняты гражданскою гвардіею.

— Въ здѣшней гавани ожидаютъ французскаго флота подъ начальствомъ адмирала Бодена.

Миланъ, 6 *Апрѣля*.

Число сардинскихъ войскъ, находящихся подъ личною командою Короля Карла Алберта и расположенныхъ вдоль рѣки По отъ Пармы и Піаченцы, простирается до 50,000 чел. и 100 орудій; сверхъ сего прибудетъ еще 10,000 чел. тосканцевъ.

— Изъ Модены отъ 27 Марта сообщаютъ: Правительство созываетъ національное собраніе, которое рѣшитъ участь страны. Для образованія національной гвардіи приглашаются всѣ отъ 18 до 50 лѣтъ отъ роду. Составляются отряды волонеровъ и высылаются линѣйныя войска въ помощь Ломбардцамъ.

— Въ Пармѣ дворяне и приверженцы бывшаго правительства, успѣли привлечь на свою сторону народъ и возстановить на престолѣ герцога. Но городъ Піаченца, всегда враждующій съ Пармою, возсталъ противъ сей реставраціи, и объявилъ, что просоединяется къ Италіянскому Королевству. Тамъ подняли знамена италійское и Карла Алберта.

— Изъ Равенны пишутъ, отъ 31 Марта, что Австрійскій гарнизонъ въ Комакіо сдался на капитуляцію, и будетъ перевезенъ въ Фіуме; оружіе и всѣ запасы должны быть выданы Римскимъ войскамъ.

Неаполь, 30 *Марта*.

Сицилійскій вопросъ разрѣшенъ на слѣдующихъ основаніяхъ: Фердинандъ II (Король Неаполитанскій и Сицилійскій) будетъ отнынѣ называться въ Сициліи Фердинандомъ IV, а въ Неаполѣ Фердинандомъ V. Намѣстникомъ Сициліи будетъ Королевскій Принцъ, или кто либо изъ Сицилійцевъ. Этотъ намѣстникъ долженъ быть признанъ парламентомъ. Управленіе будетъ совершенно отдѣльное. Въ дипломатическихъ дѣлахъ равное число представителей съ Неаполемъ. и въ случаѣ равнаго раздѣленія голосовъ, отправленіе двухъ уполномоченнымъ (одного Сицилійца и одного Неаполитанча) въ Римъ, чтобы просить рѣшенія у владѣтельнаго Папы. Собственный парламентъ и полная независимость во внутреннихъ дѣлахъ. Собственная армія, собственная національная гвардія; форты, крѣпости, и проч, будутъ сданы (и вѣроятно срыты). Начальникъ арміи назначается парламентомъ, который опредѣляетъ также офицеровъ во всѣ военныя должности. Собственное знамя (трехцвѣтное, Италіянское съ Сицилійскимъ орломъ на бѣломъ полѣ). Право чеканить собственную монету. Король выдаетъ Сицилійцамъ третью часть своего флота, со всѣми принадлежащими къ нему военными предметами и вооруженіемъ. Италіянскій союзъ. Дѣла и предложенія объ этомъ относятся до парламента. Король Фердинандъ утверждаетъ всѣ акты, дѣйствія и назначенія, совершенные по сіе время нынѣшнимъ Сицилійскимъ правительствомъ.

— Въ Палермѣ открытъ, 25-го, парламентъ, съ большимъ торжествомъ. Англичане присутствовали въ большомъ числѣ на празднествахъ. Лордъ Минто уѣхалъ въ Мессину, для успокоенія этого города, гдѣ новой борьбы уже не было.

— Генералъ Пепе возвратившись изъ изгнанія въ Неаполь, получилъ команду надъ корпусомъ въ 40,000 чел., предназначеннымъ въ Ломбардію. Австрійскій фрегатъ, находившійся въ Неаполѣ, экипажъ коего состоялъ изъ однихъ Венеціанцевъ, по полученіи извѣстія о вѣнскихъ событіяхъ, отплылъ; на этомъ фрегатѣ находились вещи князя Шварценберга.

— 4-го числа въ Неаполь прибыла англійская эскадра, состоящая изъ 6 линейныхъ кораблей съ 666 пушекъ и 3 паровыхъ фрегатовъ. (*С. П.*)

tegoż samego wieczora udali się do Pawii; prócz tego jeszcze 1,200 ochotników Korsykańskich przybyć ma do Włoch.

— Półk 19-ty piechoty Sardyńskiéj wyruszył dziś do Lombardyi. Wszystkie posterunki w mieście naszém zajęte są przez gwardyą obywatelską.

— Flota francuzka pod Admirałem Baudin spodziewana jest w porcie tutejszym.

Medyolan, 6 *kwietnia*.

Liczba wojska Sardyńskiego, którém osobiście dowodzi Król Karol Albert, i które rozciąga się wzdłuż rz. Po, od Parmy i Placencyi, wynosi 50,0 0 ludzi i 100 dział; Toskańczyków ma jeszcze przybyć 10,000.

— Piszą z Modeny pod dniem 27-m marca: Rząd tymczasowy zwołuje Zgromadzenie Narodowe, które postanowi o przyszłym losie kraju. Do gwardyi narodowéj wzywa wszystkich ludzi od 18 do 50 lat; organizuje ochotników i wysyła wojska liniowe na pomoc Lombardczykom.

— W Parmie szlachta i ludzie przychylni dawnemu Rządowi, zdołali pociągnąć lud i przywrócić na tron panującego Xięcia. Atoli miasto Placencya, zawsze nieprzyjaźne Parmie, nie zgodziło się na to, i oświadczyło, że się łączy z Krolestwem Włoskiem. Wywieszono tam chorągiew Włoską i Sardyńską.

— Z Rawenny donoszą z d. 31 marca, iż Austryacka załoga w Comacchio, poddała się przez kapitulacyą wojskom Papiezkim. Broń i wszelkie zapasy mają być wydane w ręce tychże wojsk, sama zaś załoga będzie przewieziona do Fiume.

Neapol, 30 *marca*.

Sprawy Sycylijskie ostatecznie zostały urządzone na zasadach następujących: Ferdynand II, (Król Neapolu i Sycylii) przybierze odtąd tytuł Ferdynanda IV dla Sycylii, a Ferdynanda V dla Neapolu. Sycylia będzie rządzona przez jednego z Xiążąt Domu Królewskiego, lub przez Sycylijczyka. Namiestnik Królewski powinien być w tym charakterze uznany przez Parlament. Rząd jest całkiem oddzielny. Sprawy dyplomatyczne zostają pod kierunkiem Reprezentantów Neapolitańskich i Sycylijskich, w równéj liczbie; w razie równości sprzecznych głosów, po rozstrzygnienie należy się udawać do panującego Papieża, który wyrokuje ze sprawozdanie, złożonego mu przez dwóch delegowanych, jednego Neapolitańczyka, drugiego Sycylijczyka. Parlament oddzielny, z niezależnością zupełną co do spraw wewnętrznych. Armia i gwardya narodowa oddzielne. Twierdze, cytadelle, i t p będą wydane Sycylijczykom (i zapewne zniesione). Wódz naczelny i wszyscy oficerowie armii mianowani będą przez Parlament narodowy. Własna oddzielna chorągiew, (trójkolorowa Włoska, z Sycylijskim orłem w białém polu). Prawo bicia monety. Trzecia część floty, ze wszystkiemi należącemi do niéj zapasami wojennemi i z całém uzbrojeniem oddana będzie Sycylii. Jedność Włoska. Sprawy i stanowienie w tych przedmiotach należy do Parlamentu. Król zatwierdza wszystkie akta, czynności i mianowania tymczasowego Sycylijskiego Rządu.

— W Palermie, d. 25 Marca, otworzony został, z wielką uroczystością, Sycylijski Parlament. Wielka liczba Anglików była obecną na tym obrzędzie. Lord Minto udał się do Messyny, dla uspokojenia tego miasta, gdzie już wszakże nowéj walki nie było.

— Jenerał Pepe wróciwszy z wygnania do Neapolu, miał otrzymać dowództwo nad korpusem 40,000 ludzi, przeznaczonym do Lombardyi. Fregata austryacka, znajdująca się w Neapolu, któréj osadę składali sami Wenecyanie, na wiadomość o wypadkach Wiedeńskich, odpłynęła do Wenecyi; na téj fregacie miały znajdować się bagaże Xięcia Szwarzenberga.

— Do Neapolu przybyła d. 4 eskadra angielska, złożona z 6 okrętów lin. o 666 działach, i 3 fregat parowych.

(*P. P.*)

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 20-го Апрѣля 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.